

Bc. Dlouhá Lenka

Psychosociální problematika obezity u dětí

Oponentský posudek

Tato kvalifikační práce se zabývá vztahem šikany a obezity ve školních kolektivech.

Téma je aktuální a jistě si žádá větší pozornost. Z práce je patrný i zájem autorky o tuto oblast.

Teoretickou část hodnotím jako celkem zdařilou. Problematika šikany a obezity je zpracovávána paralelně. Oběma větvím je věnováno dost prostoru a zdají se být zpracovány precizně. Přesvědčivě působí především část o šikaně. Jako nedostatek vidím, že k souvislosti obou těchto problematik se dostáváme teprve na straně 55 a je jí věnována pouhá jedna stránka. Přestože byla provedena rešerše a jsou citovány i zahraniční výzkumy, s ohledem na to, že se jedná o jádro DP, si myslím, že této kapitole mohlo být věnováno daleko více prostoru (a naopak některé méně relevantní předchozí části mohly být bez újmy zkráceny).

Postrádám shrnutí zjištěných informací a zároveň vznesení autorčiny hypotézy, co si o tom myslí, a co chce vlastně výzkumem potvrdit. Tento problém se ještě zostřuje v části praktické.

Stanovený cíl výzkumu „*zjistit, jak děti vnímají šikanu ve škole a jak vnímají samotnou šikanu ve vztahu k obezitě*“ je v pořádku. Ovšem vznesené hypotézy a způsob výzkumu neumožňují jej splnit.

Velmi zvláště působí věta: „*Toto šetření je svou povahou kvantitativního charakteru a nekladu si za cíl vyhodnocovat zjištěná data vědeckými metodami.*“ Vlastně příliš nerozumím tomu, co tím autorka chtěla říci. Co jsou vědecké metody??? Proč jsou tedy stanoveny hypotézy???

Hypotézy jsou stanoveny velmi banálně. Co hůř, žádná z nich se nezabývá vztahem šikany a obezity! Především však nejsou testovatelné! Vzhledem k tomu, že se jedná o čistou deskripci, jsou vyloženě nadbytečné.

Osobně si myslím, že sestavování dotazníku mělo být věnováno více péče. Např. otázka č. 13 je sugestivní. U jiných vidím problematičnost kvantifikace primárně kvalitativních dat („jak jsi to řešil?“ apod.). A pouze poslední z nich (č. 15) se týká cíle výzkumu. Ani tak však neumožňuje vyvodit žádné závěry ve vztahu k cíli práce.

Samotný způsob šetření je samozřejmě omezen administrativními a jinými překážkami. I tak však výzkumný vzorek lze považovat za dostatečný a vhodně zvolený.

Výsledky jsou deskriptivní statistikou, jejich představení je v pořádku. Poněkud nadbytečné je uvedení jak tabulek, tak grafů. Vhodnější by bylo jen jedno představení. Za nejzajímavější

zjištění považují četnost ubližování a místo, kde k němu docházelo a také způsoby řešení. Poněkud problematická je interpretace četností u otázky: „setkal ses někdy s šikanou?“. Především nám chybí jemnější dělení. Celkově představení deskriptivních výsledků považuji v této úrovni výzkumu za dostačující.

Jako velký problém však vidím, že z výzkumu v podstatě úplně vypadla obezita, kterou má autorka v názvu práce a v cíli práce. Výzkum samotný se jí v podstatě vůbec nezabývá. Myslím, že samotný výzkum četnosti šikany v kolektivu by obstál. Pokud bychom chtěli skutečně zjistit, jak toto souvisí s obezitou, muselo by být celé šetření provedeno od začátku jinak. Takto celá část o obezitě působí poněkud nadbytečně. Osobně bych se zaměřil na jiné otázky, které by se snadno daly zjistit z dotazníkového šetření (např. věkový rozdíl agresora a oběti, pohlaví obou atd.).

Co se týče formální stránky, práce působí upraveným čistým dojmem. Chyby jsou zcela ojedinělé. Vytknout lze snad jen předložky na koncích řádků a neodsazené nadpisy. Čitační norma je dodržena.

Tato kvalifikační práce byla jistě zpracována s dlouhodobým úsilím a solidním přístupem. Práce bohužel trpí velmi slabým metodologickým povědomím (např. co to jsou hypotézy a k čemu slouží) a stanovením nevhodně zvoleného cíle, jenž s pomocí zcela základní statistiky je nedosažitelný.

Doporučuji k obhajobě se známkou D.

PhDr. Jan Drahoňovský

7. 5. 2020